

РЕШЕНИЕ

№ 681

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12831** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 154 ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба, подадена от Енигма ЕООД [населено място] ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. С. П., чрез адв. З. И. Д., с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, офис 25, срещу Заповед № 228з-600/17.11.2021 г., издадена от началник 04 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на жалбоподателя са дадени задължителни предписания.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че чл.41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ изисква уведомяване на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на МВР само при преустройство на обекта за търговия, но не и за премахването му. Излагат се доводи, че дадените задължителни предписания за незаконосъобразни, доколкото в случая не се касае за преустройство или премахване на обект по смисъла на чл.57а ЗУТ. Според жалбоподателя, при издаването на заповедта е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на посочена датата, на която е било извършено нарушение. Изразено е искане за отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Д., който поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - Началник на 04 РУ - СДВР, редовно призован не се явява не се представлява.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Енигма ЕООД е притежател на разрешение № 20160286748 от 13.02.2017 г. за търговия с пиротехнически изделия. Решението е издадено от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ и е валидно до 12.02.2022 г. В деловодството на 04-РУ-СДВР, на 02.11.2021 г. е депозирано заявление от Енигма ЕООД, до началника на 04 РУ СДВР за издаване на разрешително за пренос на пиротехнически изделия от склада на дружеството в [населено място], до магазин на Енигма ЕООД в [населено място], [улица]. От представеният списък с обекти към разрешението на жалбоподателя /л.22/ е вписан магазин под № 4 с административен адрес: [населено място], [улица].

С писмо №3286р-53747/12.11.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ е разпоредено да се извърши проверка на всички преместваеми обекти с издадени разрешения да търгуват с пиротехнически изделия. Указано е да се спазва реда на чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ като е посочено, относно Енигма ЕООД, включително и за обекта на [улица], [населено място], че са издадени разрешения да извършва търговия с пиротехнически изделия в преместваеми обекти. С констативен протокол от 12.11.2021 г. (л.31) се установява, че към момента на проверката на посочения адрес не са установени преместваеми обекти, осъществяващи търговия с пиротехнически изделия.

Издадена е заповед № 228з-600/17.11.2021 г., от началника на 04 РУ СДВР, с която са дадени на Енигма ЕООД следните задължителни предписания:

1. за повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него, трябва да се получи разрешение по реда на чл.42 от ЗОБВВПИ.

2. при преустройство/ премахване на обекта за търговия съгласно чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ, да се представят в 14 дневен срок от настъпване на промяната документите, свързани с нея, а при премахване да се уведоми писмено или по електронен път органа, издал разрешението.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Заповед № 228з-600/17.11.2021 г., издадена от началник 04 РУ - СДВР е връчена на 19.11.2021 г., а жалбата срещу същата е депозирана на 02.12.2021 г. т.е. в законоустановения срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че по отношение на Енигма ЕООД е издадено разрешение за търговия с пиротехнически изделия със срок на валидност до 12.02.2022 г. Доколкото същото е издадено за няколко различни обекта на територията на различни РУ в страната, съгласно чл.38 от ЗОБВВПИ, директорът

на ГД „НП“ е преценил наличието на предпоставките за издаването им, в това число и при извършена проверка на всеки един от обектите - чл.38 ал.1 от закона. Видно от изложеното в оспорената заповед № 228з-600/17.11.2021 г. административният орган приема наличие на хипотезата на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ и предписва спазването ѝ.

Съгласно чл. 41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път директора на ГД „НП“ на МВР при: преустройство на складовете и/или обектите за търговия. А според ал.2 в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 лицето, получило разрешение за търговия, представя в 14-дневен срок от настъпването на промяната документите, свързани с нея и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12. Разпоредбата на чл.42, ал.1 от ЗОБВВПИ предвижда, че лицето, получило разрешение за търговия, при откриване на нов търговски обект и/или склад подава писмено или по електронен път до директора на ГДНП на МВР заявление по образец, придружено от документацията по чл. 37, с изключение на тази по чл. 17, ал. 1, т. 1 и по чл. 37, т. 5 - 8. От анализа на горните разпоредби следва, че получило разрешение по ЗОБВВПИ лице е задължено да уведоми писмено органа само при преустройство на обекта или при откриване на нов обект. В конкретния случай законодателят не е предвидил санкция за преместване на обект.

Разглежданият случай, видно и от констатациите в оспорената заповед № 228з-600/17.11.2021 г. на началника на 04 РУ-СДВР, както и от писмо №328бр-53747/12.11.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ касае преместваем обект, от който се осъществява търговия с пиротехнически изделия. Според легална дефиниция на понятието преместваем обект - §5 т.80 от ДР на ЗУТ, същият няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. Също така е посочен и реда за поставянето му, като съгласно чл.56, ал.1 ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за търговски дейности, като тяхното премахване става по реда на чл.57а от ЗУТ, при нарушаване на конкретни изисквания.

В настоящия случай относно процесния преместваем обект е извършена проверка от контролните органи, като не е установено преустройство по смисъла на ЗУТ, тъй като обектът дори не е открит на място на административния адрес. Тълкуването на разпоредбата на чл.41 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ касае единствено преустройството на обекта, но не и неговата преместваемост, което с оглед на целите на закона е напълно логично, тъй като едно преустройство на обекта може да доведе до значителната му промяна, а оттам и до отпадане на условията за издаването на разрешението. В случая

разрешителното касае отделни преместваеми обекти, които престояват на посочените административни адреси за определен период всяка година, в срока на разрешението. Задължителното предписание, дадено на Енигма ЕООД да изпълни повторно процедурата по чл.42 ал.1 при повторното поставяне на преместваем обект, също е несъобразено със закона. Заповедта на началника на 04 РУ - СДВР е насочена към бъдещи действия, които с оглед срока на издаденото разрешително - 12.02.2022 г. ще следва да се съобразяват от дружеството в бъдещ период, но не към настоящ на заповедта и не в срока на действащото разрешително, както изисква разпоредбата на чл.142 от АПК.

По изложените съображения, обжалваният административен акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в тежест на СДВР следва да бъде възложено заплащането на разноски в общ размер от 650 лева: за внесена държавна такса в размер на 50 лв. и за адвокатско възнаграждение за един адвокат. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, съгласно чл. 4 от който е договорено адвокатско възнаграждение в полза на адвокат З. И. Д. в размер на 900,00лв. От страна на процесуалния представител на ответника, в съдебно заседание е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът намира възражението за основателно. Приложимата разпоредба на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е тази на чл. 8, ал.3, в редакцията ѝ към момента на образуване на производството пред съда – ДВ, бр.84/2016 г., която регламентира, че възнаграждението за един адвокат за процесуално представителство по административни дела без правен интерес е в размер на 500 лева. В случая, с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът приема, че размерът на възнаграждението следва да бъде намален на 600 лв., тъй като по делото е проведено и успешно обжалване пред ВАС в производство по допустимостта на оспорването.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 228з-600/17.11.2021 г., издадена от началник 04 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Енигма ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. С. П. сума в размер на 650 лв. представляващи разноски, във връзка с делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия:

